

[Miljøministeren]

midler skal godkendes efter de nugældende regler.

Samtidig vil jeg foreslå, at der i loven ind sættes en bestemmelse om, at godkendelser fremover gøres tidsbegrænsede, i lighed med hvad der gælder i de øvrige nordiske lande. Ved at gøre godkendelserne tidsbegrænsede vil man kunne sikre, at det pålægges producenterne med jævne mellemrum at fremsende nye oplysninger om midlerne. Samtidig vil man kunne sikre, at miljøstyrelsen får lejlighed til at vurdere, om der siden godkendelsen af et middel er fremkommet sådanne alternativer, at det ikke fortsat vil være rimeligt at anvende det pågældende middel.

Tidsbegrænsede godkendelser må også antages at indebære et incitament for bekæmpelsesmiddelbranchen til at udvikle nye og mindre skadelige bekæmpelsesmidler.

I redegørelsen har jeg anført, at det ud fra et administrativt synspunkt er vanskeligt at regulere det samlede forbrug. En enkel administrativ metode til at sikre en begrænsning i forbruget vil i en række tilfælde kunne få urimelige konsekvenser. Derfor må forbruget først og fremmest begrænses ad frivillighedens vej ved hjælp af mere målrettede rådgivningsindsatser.

Miljøministeriet vil nu i samarbejde med landbrugsministeriet og landbrugets organisationer udforme nærmere retningslinjer for, hvorledes man nedbringer det samlede forbrug af bekæmpelsesmidler. Et sådant tværfagligt samarbejde må bygge på den betydelige forskningskapacitet, som landbrugsministeriets forskningsinstitutioner besidder på dette område. Retningslinjerne skal sigte mod, at driftsmetoder tilrettelægges således, at det sker under størst mulig hensyntagen til det omgivende miljø og udmøntes i praktisk anvendelige forslag.

Jeg kan i øvrigt nævne, at den af regeringen nedsatte landbokommission i øjeblikket behandler spørgsmålet om en styrket rådgivningsindsats på bekæmpelsesmiddelområdet. En måde at undgå unødige eller mindre påkrævet erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler på vil være kun at sprøjte, når der er konstateret et behov. Jeg har bl.a. fra landbrugsministeriet fået oplyst, at den tidligere så almindelige plansprøjtning, dvs. en systematisk sprøjtning efter en på forhånd fastlagt plan, er på retur. Jeg er af den opfattelse, at vi yderligere må fremskynde denne

positive udvikling i sprøjtepraksis ved at indføre et stop for plansprøjtning. Desuden kan dyrkning af sundere og mindre beskyttelseskrævende sorter – især kornsorter – medvirke til, at forbruget begrænses. Sådanne initiativer er allerede iværksat af landbrugsministeriet. Anvendelse af sorts- og artsblandinger som såsæd kan også begrænse forbruget. Dette bør nok kombineres med både lokal og landsdækkende variation i sortsvalget.

Forbruget af bekæmpelsesmidler i landbruget kan formentlig også begrænses, hvis der udlægges sprøjtefrie zoner i forbindelse med naturarealer. Engelske undersøgelser tyder på, at behovet for insektbekæmpelse på længere sigt kan nedbringes på marker, hvor der er udlagt sådanne zoner. Udlægning af sprøjtefrie zoner giver desuden bedre livs betingelser for flora og fauna og vil således mindske utilsigtede effekter ved brugen af bekæmpelsesmidler. Det spørgsmål undersøges i øjeblikket.

Udnyttelse af den eksisterende viden om, hvordan man kan begrænse forbruget af bekæmpelsesmidler, stiller betydelige krav til rådgivningsindsatsen, men kravene er næppe større, end hvad der kan honoreres inden for rammerne af landbrugets nuværende rådgivningsvirksomhed. Jeg har derfor bedt miljøstyrelsen om i samarbejde med landbrugsministeriet og landbrugsorganisationerne at udarbejde et vejledningsmateriale til den enkelte landmand om, hvordan man konstaterer, om der er behov for at foretage bekæmpelse af en skadevolder, og hvornår en sprøjtning mest hensigtsmæssigt bør foretages. Vejledningsmaterialet til landmændene bør desuden omtale mere miljøvenlige sædskifter, og hvilke sundere sortsblandinger der bør anvendes for at begrænse behovet for brug af bekæmpelsesmidler. Der bør også oplyses om alternative metoder til den kemiske bekæmpelse.

Desuden kan en geografisk sorts- og artsvariation også fremmes gennem en koordineret rådgivningsindsats på regionalt, eventuelt landsdækkende, plan. Som et led i bestræbelserne for at bringe forbruget af bekæmpelsesmidler ned mener jeg at det er af stor betydning, at miljøstyrelsen i samarbejde med landbrugsministeriet og landbrugets rådgivende tjeneste starter en landsomfattende »sprøjt mindre«-kampagne. Kampagnen skal supplere det oplysningsarbejde, der allerede